

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/100/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010516
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3819010516.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Noemou Turanovičovou na hlavnom pojednávaní dňa 27. novembra 2019 v trestnej veci proti obžalovanému C. Š. takto

rozhodol:

Obžalovaný C. Š., A. XX.X.XXXX Q. P., S. W. F. (P.), S. Č. Q. Q. S. Q. Ú. A. Q. S. E. X. T. A. Q.,

je vinný, že

hoci je ako otec mal. Y. Q., A.. X.X.XXXX, a mal. Y. Q., A.. XX.XX.XXXX, povinný v zmysle § 62 a nasl. Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., ako aj na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 5P/30/2017-81 zo dňa 25.9.2017, právoplatným dňa 2.10.2017, povinný prispievať na výživu dcéry Y. Q. sumou 100 eur mesačne a syna Y. Q. sumou 80 eur mesačne k rukám ich matky P. Q., vždy do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca s účinnosťou od 15.6.2017, pričom zameškané výživné od 15.6.2017 do 25.9.2017 vo výške 328,28 eur voči dcére Y. a vo výške 257,72 eur voči synovi Y. mal splácať popri bežnom výživnom v mesačných splátkach po 10 eur na každé dieťa, plneniu tejto povinnosti sa vyhýbal od 17.10.2018 do 18.1.2019 v Prievidzi a v Novákoch tým, že bol nezamestnaný, nebol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza ako uchádzač o zamestnanie, čím mu za dané obdobie od 17.10.2018 do 18.1.2019 vznikol dlh na nezaplatenom výživnom najmenej vo výške 540 eur, pričom uvedeného konania sa dopustil napriek tomu že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/76/2018-89 zo dňa 2.7.2018, právoplatným dňa 26.10.2018, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacov za taký čin odsúdený,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona,

a za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno l), n) Trestného zákona, § 37 písmeno h), m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Skalica - sp. zn. 6T/89/2018 zo dňa 25.3.2019, právoplatného 3.4.2019, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného C. Š. (ďalej len obžalovaný) o uznaní viny za skutok uvedené v obžalobe prokurátora sp. zn. 2Pv 169/19/3307 a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku nevykoná a vykoná dokazovanie v rozsahu výroku o treste.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, ktorý spáchanie skutku plne priznal, jeho spáchanie úprimne oľutoval. Obžalovaný ďalej uviedol, že prostredníctvom svojho advokáta začína riešiť svoju finančnú situáciu riešením osobného bankrotu. Vo výkone trestu odňatia slobody pracuje, a tak aspoň sčasti platí bežné výživné, zameškané výživné nemá vôbec (ani jeho časť) uhradené. Je vyučený tesár a v jeho kvalifikácii (podľa neho) sa nedá nájsť práca, v minulosti pracoval ako baník v HBP, a.s., Prievidza, no pretože exekútor by mu vzal celú mzdu, odišiel z práce.

S poukazom na prijaté vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny mal súd preukázané, že obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, čím tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona.

Podľa § 62 odsek 1, 2, 3, 4, 5 Zákona o rodine - plnenie zákonnej vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Štát má záujem na riadnej výchove nezaopatrených osôb. Neoddeliteľnou súčasťou pre vytvorenie podmienok na riadnu výchovu a výživu je i predpoklad mať dostatok finančných prostriedkov, potrebných na uspokojenie potrieb maloletého dieťaťa. Obžalovaný svojím konaním porušil tento záujem spoločnosti.

Súd sa oboznámil i so správami hodnotiacimi osobu obžalovaného na čl. 62, odpisom registra trestov na čl. 68, pripojenými rozhodnutiami na čl. 69-72, z ktorých vyplýva, že obžalovaný je vo výkone trestu odňatia slobody hodnotený kladne, na obžalovaného sa hľadí v posledných 10 rokoch, akoby by bol 3-krát súdne trestaný, prevažne pre totožnú trestnú činnosť, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/89/2018 zo dňa 25.3.2019, právoplatným 3.4.2019 (čl. 71), ktorým bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, bol uznaný i vinným trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/76/18 (čl. 69) - pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, pre výkon ktorého bol

zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, no bol uznaný vinným i trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/33/17 - pre prečin krádeže povinnej podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd musel zohľadniť skutočnosť, že obžalovaný spáchal skutok z trestnej činnosti, pre ktorý ho uznával vinným, skôr ako súd prvého stupňa vyhlásil odsudzujúci rozsudok pre inú jeho trestnú činnosť, a preto bolo dôvodné u obžalovaného ukladať trest súhrnný podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona - podľa zásad ukladania trestu úhrnného podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona (trestný rozkaz Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/89/2018). Zohľadniac spôsob spáchania činu, zohľadniac osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, teda fakt, že ide o osobu, ktorá sa trestného činu zanedbania povinnej výživy dopúšťa opakovane, a bolo i pred spáchaním tejto trestnej činnosti pôsobené na obvineného trestom odňatia slobody, a táto skutočnosť obžalovaného neodradila od opätovného spáchania totožnej trestnej činnosti, vzhľadnuc u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písmeno l) ale i n) Trestného zákona, že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a jej spáchanie úprimne oľutoval, ako i svojím uznaním viny na hlavnom pojednávaní napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti, pretože súd jeho vyhlásenie prijal a tým prokurátor a súd vo vzťahu k výroku o vine na hlavnom pojednávaní nevykonávali dokazovanie, vzhľadnuc však i dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písmeno h), m) Trestného zákona - že spáchal viac trestných činov vzhľadom na ukladanie trestu súhrnného a už bol za trestný čin odsúdený, teda vyrovnaný pomer priťažujúcich okolností na poľahčujúcimi, a teda použitie ustanovenia § 38 odsek 2 Trestného zákona, následok, ktorý jeho konaním nastal, a to neplnenie vyživovacej povinnosti v dobe 3 mesiacov a zameškanie výživného v sume dlhu 540 eur, ako i okolnosť, že zbiehajúcej trestnej činnosti vo veci Okresného súdu Skalica vo veci sp. zn. 6T/89/18 pre totožnú trestnú činnosť sa obžalovaný dopustil podstatne dlhšie obdobie - od 6.6.2016 do 30.6.2018 a výška dlhu na výživnom bola suma 5.980 eur, a súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace nepodmienečne, pre výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, by ukladanie trestu (za neplnenie vyživovacej povinnosti v dĺžke 3 mesiace a 1 deň a sume 540 eur) vo výmere navrhovanej prokurátorom - 28 mesiacov nepodmienečne bolo neprimerane prísne a takýto trest by neplnil účel trestu tak z pohľadu generálnej prevencie no predovšetkým však z pohľadu individuálnej prevencie. Na druhej strane však súd nezistil ani žiadne okolnosti na strane osoby obžalovaného alebo prípadu, ktoré by ho viedli k záveru o existencii zákonných dôvodov pre použitie ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona, tak ako to vo svojej záverečnej reči navrhovala obhajoba, v tomto smere súdu nebol na hlavnom pojednávaní produkovaný žiaden dôkaz. Len skutočnosť, na ktorú poukazovala obhajoba, že ide o krátke obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti (podľa názoru súdu) nedôvodí mimoriadne okolnosti pre použitie ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona. Potom súd dospel k záveru, že súhrnný trest na samej dolnej hranici trestnej sadzby - vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bude obžalovaný zaradený v zmysle § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, pretože nebol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, za zákonný, spravodlivý, plniaci účel trestu tak z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie. Pretože ukladal súd trest súhrnný, v zmysle § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Skalica - sp. zn. 6T/89/2018 zo dňa 25.3.2019, právoplatného 3.4.2019, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.